Lietas Nr. C31301716
Lietas arhīva Nr. C-2590-17/24

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 27.jūnijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa šādā sastāvā: tiesnese E.Stelte-Auziņa,
Ar tiesas sēžu sekretāri J.Šatunovu,
Piedaloties zvērinātiem advokātiem Z.Zaharenko un J.Muceniekam
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu MSIA "Pronets" administratores /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ un /pers. D/ par zaudējumu piedziņu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

2016.gada 13.septembrī MSIA "Pronets" (turpmāk – parādniece) administratore /pers. B/ cēlusi Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. C/ (turpmāk – 1. atbildētājs) un /pers. D/ (turpmāk – 2. atbildētājs) par zaudējumu piedziņu, kurā, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 65.panta 8.punktu, 67.panta 3.punktu, 70.panta otro daļu, 72.[1]pantu, Civillikuma 1770.pantu, 1779.pantu, Komerclikuma 169.panta pirmo un otro daļu, 209.pantu, Likuma "Par grāmatvedību" 2.pantu un Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punktu, 137.panta pirmo daļu, 138.panta pirmās daļas 3.punktu, lūdz piedzīt solidāri no atbildētājiem zaudējumus 127 625,70 *euro* apmērā.

Prasības pieteikumā prasītāja iekļāvusi pieteikumu par prasības nodrošināšanu par kopējo summu 127 625,70 *euro* apmērā, kurā lūdza piemērot prasības nodrošinājuma līdzekli- ķīlas tiesības atzīmes ierakstīšanu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/uz /pers. C/ piederošo nekustamo īpašumu, kas atrodas /adrese/, ar kadastra numuru /numurs B/, kas sastāv no dzīvokļa īpašuma Nr.4. 266,2 m^2 platībā ar kopīpašuma 2744/10000 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas un zemesgabala, un ķīlas tiesības atzīmes ierakstīšanu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs C/uz /pers. D/ piederošo nekustamo īpašumu, kas atrodas /adrese/, ar kadastra numuru /numurs D/, kas sastāv no dzīvokļa īpašuma Nr.55. 109,3 m^2 platībā ar kopīpašuma 1093/58500 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas.

Prasības pieteikumā norādīts, ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 12.maija spriedumu civillietā Nr.C30554616 pasludināts parādnieces maksātnespējas process un par parādnieces maksātnespējas procesa administratori iecelta sertificēta maksātnespējas procesa administratore /pers. B/ (turpmāk – administratore).

Ar administratores 2016.gada 17.maija lēmumu Nr.826/SV-01.lem par parādnieces pārstāvi tika noteikts 1. atbildētājs, kas uz parādnieces maksātnespējas procesa pasludināšanas brīdi bija parādnieces valdes priekšsēdētājs un 2.atbildētājs, kas uz parādnieces maksātnespējas procesa pasludināšanas brīdi bija valdes loceklis.

2016.gada 15.maijā atbildētājiem ierakstītā pasta sūtījumā tika nosūtīts pieprasījums Nr.826/SV-02/.iz par parādnieces dokumentācijas un mantas nodošanu administratorei. Pēc deklarētās dzīves vietas noskaidrošanas 2016.gada 25.maijā administratore atbildētājiem nosūtīja atkārtotu pieprasījumu Nr. 826/SV-10.iz iesniegt administratorei viņas pienākumu izpildei nepieciešamo informāciju par parādnieci.

2016.gada 27.maijā administratore no 2.atbildētāja saņēma vēstuli, kurā norādīts, ka parādnieces dokumentācija atrodas pie 1.atbildētāja, šim apgalvojumam netika pievienoti pierādījumi, ka parādnieces nauda, manta un dokumenti atrodas pie 1.atbildētāja.

2016.gada 30.jūnijā administratore no 2.atbildētāja saņēma iesniegumu, kurā norādīta informācija par parādniecei piederošo mantu- kabeļu tīkli, kuri nodrošina datu pārraidi, nodrošina interneta signāla pārraidi, televīziju un telefonijas pakalpojumus, kā arī parādniecei piederošām 4853 telekomunikāciju iekārtām. Parādnieces grāmatvedības dokumenti un reģistri, kas šo informāciju apstiprina, netika iesniegti, kā arī ziņas par visas mantas sastāvu netika nodotas.

Arī uz administratores telefoniskajiem un mutiskajiem pieprasījumiem dokumenti un manta netika nodota, kaut arī ar likumu uzliktais pienākums ticis izskaidrots. Atbildētāji tādā veidā lika šķēršļus maksātnespējas procesa gaitai- mantas un naudas līdzekļu atgūšanai. Administratore Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldē (turpmāk - policija) iesniedza iesniegumu Nr.826/SV-17.iz., lūdzot uzsākt kriminālprocesu pret parādnieces pārstāvi /pers. C/ un /pers. D/ saskaņā ar Krimināllikuma 215.panta trešo daļu par šķēršļu likšanu maksātnespējas procesa gaitā, par ko 2016.gada 1.augustā administratore saņēma atteikumu.

Administratore atkāroti vērsās policijā ar iesniegumu par kriminālprocesa uzsākšanu pret atbildētājiem par svešas kustamas mantas piesavināšanos, slēpšanu un nobēdzināšanu, norādot, ka parādniecei Latvijas Republikas Satiksmes Ministrijas Ceļu satiksmes drošības direkcijā (turpmāk - CSDD) īpašumā reģistrētas četras transporta vienības, kuras atbildētāji administratorei nav nodevuši, transportlīdzekļu faktiskā atrašanās vieta nav zināma, lūdza uzsākt parādniecei piederošo transporta vienību meklēšanu. 2016.gada 27.jūnijā administratore saņēma atkārtotu atteikumu uzsākt kriminālprocesu. Minētais lēmums tika pārsūdzēts un 2016. gada 8.augustā atcelts, materiāli tika nosūtīti papildus pārbaudes veikšanai Centra iecirknim. Parādnieces transporta vienības tika atgūtas. Šādas darbības norāda uz parādnieces pārstāvju apzinātu izvairīšanos no savu ar likumu uzlikto pienākumu izpildes un šķēršļu likšanu efektīvai maksātnespējas procesa norisei.

No parādnieces pēdējā gada pārskata par 2015.gadu, kuru atbildētāji iesniedza Valsts ieņēmuma dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā (turpmāk - VID EDS), redzams, ka bilances aktīvu postenī „Krājumi" norādīti pieejamie līdzekļi 78 460,00 *euro* apmērā, postenī „debitori" norādīti debitori 3073,00 *euro* apmērā. Ņemot vērā minēto administratore nevar gūt skaidru priekšstatu par parādnieces darījumiem un mantas stāvokli, ja nav pieejami nekādi parādnieces grāmatvedības dokumenti.

Atbildētāju neatļautā darbība, kas izpaudusies kā dokumentu nenodošana administratorei un parādniecei nodarītie zaudējumi 127 625,70 *euro* apmērā atrodas tiešā cēloņsakarībā, jo administratore bez debitoru pamatojošajiem dokumentiem un citiem parādnieces veiktajiem saimnieciskajiem darījumiem nevar veikt darbības, lai segtu parādnieces saistības.

Atbildētājiem, kā parādnieces pārstāvjiem maksātnespējas procesā, saglabājas uzraudzības pienākums par pareizu grāmatvedības kārtošanu un dokumentu saglabāšanu. Valdes locekļa darbības tiesiskums tiek izvērtēts pēc krietna un rūpīga saimnieka mērauklas, kas paredz, ka valdes loceklis

atbild arī par vieglu neuzmanību. Apzinīgam valdes loceklim jāsadarbojas ar maksātnespējas procesa administratoru, jāiesniedz kapitālsabiedrībai īpaši nozīmīgos dokumentus un jāsaglabā kapitālsabiedrības manta. Atbildētāji nav rīkojušies kā krietni un rūpīgi saimnieki. Krietna saimnieka rūpības pārkāpums vienlaikus ir kvalificējams kā vainojama un prettiesiska rīcība.

Administratorei nav iesniegti pierādījumi, ka 2.atbildētājs ar pieņemšanas - nodošanas aktu nodevis 1.atbildētājam visu parādnieces mantu, organizatoriskos, personāla un grāmatvedības dokumentus, rīkojumus, izziņas, pārskatus u.c., īpaši ņemot vērā to, ka abi valdes locekļi realizēja koppārstāvību.

Atbildētāju rīcība ir radījusi kaitējumu kreditoriem, kuru prasījumus atbildētāju rīcības dēļ nav iespējams apmierināt tādā apmērā, kā tas būtu iespējams, ja būtu nodota visa dokumentācija un manta. Kapitālsabiedrības finansiālo grūtību gadījumā galvenās ekonomiski ieinteresētās personas ir parādnieces kreditori, par kuru prasījumu maksimālu apmierināšanu ir atbildīgi parādnieces valdes locekļi. Atbildētāji radījuši zaudējumus parādniecei 127 625,70 *euro* apmērā, kas atbilst parādnieces maksātnespējas procesā atzīto kreditoru prasījumu pamatparāda apmēram, tādēļ parādniecei nav iespēju norēķināties ar kreditoriem vismaz daļējā apmērā.

2016.gada 28.oktobrī tiesā saņemts 2. atbildētāja rakstveida paskaidrojums par celto prasību, kurā prasību neatzīst. Paskaidro, ka atbildētājam nav parādnieces dokumentu un mantas. Visi dokumenti bijuši valdes priekšsēdētāja – lietā 1. atbildētāja, rīcībā. Nepiekrīt administratores apgalvojumam par grāmatvedības dokumentu nenodošanu, jo 2. atbildētājs ir sniedzis atbildi uz viņas pieprasījumiem, paskaidrojot, ka visi parādnieces grāmatvedības dokumenti atrodas pie 1.atbildētāja. 2.atbildētājs vairākkārtīgi mēģinājis sazināties ar 1.atbildētāju un lūdzis nodot viņam un/vai administratorei parādnieces grāmatvedības dokumentus, kurus 1.atbildētājs atteicās izsniegt un paziņot to atrašanās vietu. Pēc tā 2.atbildētājs vērsās policijā ar iesniegumu par parādnieces grāmatvedības dokumentu piesavināšanās faktu. Ņemot vērā to, ka 1.atbildētājs bija valdes priekšsēdētājs un 2.atbildētājs valdes loceklis, tad, savā starpā vienojoties, parādnieces darbu organizēja un par dokumentāciju atbildēja 1.atbildētājs, līdz ar to 2. atbildētājs nevar pierādīt parādnieces grāmatvedības dokumentu pieņemšanas-nodošanas faktu, jo grāmatvedības dokumenti pie viņa nekad nav atradušies. 2.atbildētājs uzskata, ka nav pierādīta viņa prettiesiska rīcība (darbība vai bezdarbība), jo viņš ir sadarbojies ar administratori un sniedzis paskaidrojumus. Uzskata, ka nav arī pierādīta 1.atbildētāja vaina un zaudējumu apmērs.

2017.gada 25.janvārī tiesā iesniegts parādnieces administratores un SIA "Uzņēmumu vadības birojs" pieteikums par prasītāja aizstāšanu lietā, kurš ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017.gada 25.aprīļa lēmumu noraidīts.

2017.gada 12.maijā tiesā saņemts 1. atbildētāja rakstveida paskaidrojums par celto prasību, kurā prasību neatzīst, lūdz to noraidīt. Paskaidro, ka prasība nav pamatota daļā pret viņu, jo viņš kopš 2009.gada 9.februāra līdz 2016.gada 13.maijam ir pildījis savus amatpersonas pienākumus un ir atzīstams par parādnieces krietnu un rūpīgu saimnieku. Parādniece nav iesniegusi tādus pierādījumus un nav konstatēti tādi priekšnoteikumi, kas liecinātu par to, ka ir iestājusies 1.atbildētāja kā valdes locekļa atbildība par parādniecei nodarītiem zaudējumiem. Visi darījumi, ko 1.atbildētājs veica parādnieces vārdā un interesēs, ir bijuši objektīvi pamatoti un izdevīgi. Lietā nav pierādījumu, kas apliecinātu 1.atbildētāja neuzmanību, kā rezultātā nodarīti zaudējumi parādniecei. Uzskata, parādniecei ir pienākums samazināt prasības apmēru, jo starp 1.atbildētāju un parādnieci noslēgti Aizdevuma līgumi: 2013.gada 1.janvārī Nr.01-2013, ar kuru 1.atbildētājs kopumā parādniecei aizdevis 37 339,24 *euro*, 2016.gada 5.janvārī par aizdevumu 8500,00 *euro* apmērā. 1.atbildētājs nav saņēmis arī viņam pienākošos darba samaksu par direktora pienākuma pildīšanu EUR 3268,80 apmērā. Līdz ar to prasībai ir negatīvs atlikums. Lietā nav iesniegti pierādījumi, parādnieces zaudējumu 127 625,70 *euro* apmērā aprēķinam, jo nav iesniegti pierādījumi no kādiem parādnieces darījumiem izriet prasības summa. Prasītājas iesniegtais kreditoru prasījumu saraksts ir pašas prasītājas vienpusēji sagatavots dokuments. Nav norādīti konkrēti zaudējumi, nav konstatējams cēloniskais sakars starp 1.atbildētāja rīcību un nodarītajiem zaudējumiem, nav saskatāms noziedzīga nodarījuma sastāvs.

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesneša 2016.gada 21.septembra lēmumu pieteikums par prasības nodrošināšanu apmierināts pilnībā.

2016.gada 19.oktobrī tiesā saņemts /pers. D/ pieteikums par prasības nodrošinājuma atcelšanu. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 22.novembra lēmumu pieteikums par prasības nodrošinājuma atcelšanu noraidīts.

Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotais pārstāvis /pers. J/ iesniedza pieteikumu par prasījuma apmēra samazināšanu, kurā norādīts, ka maksātnespējas procesa laikā administratore veikusi izmaksas kreditoru prasījumu apmierināšanai. Pēc izmaksu veikšanas parādnieces nesegto kreditoru prasījumu kopējais apmērs uz 29.05.2017.g. sastāda EUR 48 417,59, tai skaitā pamatparāds EUR 44 873,81. Prasītāja samazina prasības līdz šai, nesegto kreditoru prasījumu pamatparāda summai- EUR 44 873,81. Pārējā daļā prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un motīviem. Papildus paskaidroja, ka Maksātnespējas likuma 72.^{1}pants nosaka, ka sabiedrības amatpersonas atbild par zaudējumiem, ja nav nodoti grāmatvedības dokumenti un manta. Šis normas izpratnē par parādnieces zaudējumu apmēru tiek uzskatīti parādnieces maksātnespējas procesā atzītie kreditoru prasījumi pamatparāda apmērā. Lūdz piedzīt no atbildētājiem solidāri EUR 44 873,81.

Tiesas sēdē 1.atbildētāja pilnvarotā pārstāve /pers. K/ prasību neatzina, uzturēja rakstveidā iesniegtajos paskaidrojumos norādītos iebildumus un argumentus, papildus paskaidroja, ka, lai arī administratore viņa, kā kreditora prasījumus neatzina, aizdevuma darījumi bijuši noslēgti tiesiski. Administratorei bija iespēja pārliecināties, ka 1.atbildētājs uzņēmumā strādāja un saņēma algu. Uzskata, ka tas ir administratores pieņēmums, ka aktīvi ir pastāvējuši, par to nav pierādījumu. Uzskata, ka 1.atbildētājs ir rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks, jo uzņēmumam tika nodrošināti ienākumi. Pārstāvei nav zināmi iemesli, kādēļ grāmatvedības dokumenti netika nodoti administratorei. Nevienu administratores lēmumu un nevienu kreditoru sapulces lēmumu 1.atbildētājs nav apstrīdējis.

Tiesas sēdē 2.atbildētāja pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte Z.Zaharenko prasību neatzina un paskaidroja, ka prasība no solidārās atbildības puses ir noraidāma. Ir pierādīts, ka 2.atbildētājs vērsās policijā ar lūgumu uzsākt kriminālprocesu par dokumentu neizsniegšanu, ir sadarbojies ar administratori, kurai norādīja uz parādniecei piederošo mantu- transportlīdzekļiem, kuri tika pārdoti, tādā veidā samazinot kreditoru prasījumus. Uzskata, ka tieši 1.atbildētāja darbības vērtējamas kā zaudējumu nodarījušas. Līdz ar to 2.atbildētājs ir atbrīvojams no atbildības.

M o t ī v u d a ļ a

Noklausījusies pušu pilnvaroto pārstāvju paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējusi tos kopsakarā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem, - LR Uzņēmumu reģistra 2016.gada 24.maija izziņu Nr.7-3-87302, laika periodā no 2004.gada 4. novembra līdz 2009.gada 9.februārim 1.atbildētājs bija prasītājas valdes loceklis ar tiesībām pārstāvēt kapitālsabiedrību atsevišķi, bet no 2009.gada 9.februāra līdz 2016.gada 13.maijam valdes priekšsēdētājs ar tiesībām pārstāvēt kapitālsabiedrību atsevišķi. Laika periodā no 2009.gada 9.februāra līdz 2016.gada 13.maijam 2. atbildētājs bija prasītājas valdes loceklis ar tiesībām pārstāvēt kapitālsabiedrību atsevišķi. Līdz ar to atbildētāji bija ieinteresētās personas attiecībā pret parādnieci Maksātnespējas likuma izpratnē (69.pants).

Lietā noskaidrots, ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 12.maija spriedumu pasludināts prasītājas maksātnespējas process. Par prasītājas maksātnespējas procesa administratori iecelta /pers. B/, par to strīda nav.

Atbilstoši prasītājas kreditoru prasījumu reģistram uz 2017.gada 29.maiju, prasītājas nesegtie kreditoru prasījumi kopā sastāda 48 417,59 *euro,* no kuriem pamatparāds sastāda 44 873,81 *euro*.

No judikatūras izriet atziņa, ka maksātnespējas procesa administratora, kas darbojas attiecīgās komercsabiedrības vārdā, prasības pret tās valdes locekli ir izskatāmas, ievērojot sacīkstes principu tāpat kā citās civillietās un attiecīgi ievērojot abu pušu tiesības un intereses. Komerclikuma 169.pantā nostiprināta valdes locekļa vainojamības prezumpcija, kuras atspēkošana ir valdes locekļa pienākums. Taču, lai sāktu darboties minētā prezumpcija, kas pierādīšanas pienākumu pārliek no prasītāja (administratora) uz atbildētāju (valdes locekli), prasītājam nepieciešams pierādīt zaudējumu esamību atbilstoši sacīkstes principam un vispārējiem Civilprocesa likuma noteikumiem, kas regulē pierādījumu iesniegšanu *(sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 15.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-101/2014).*

Civillikuma 1770.pants noteic, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Mūsdienu valodā ar jēdzienu „zaudējums" saprot jebkādu mantas samazinājumu, zudumu vai bojājumu, kā arī peļņas atrāvumu un citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas *(sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. – R.: Mans Īpašums, 1998, 267.lpp.)*. Tādējādi tiesa secina, ka lietā primāri ir jānoskaidro, vai atbildētāju prettiesiskas rīcības rezultātā ir noticis prasītājas mantas samazinājums.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Savukārt Civillikuma 1775.pants nosaka, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs ir jāatlīdzina. Civillikuma vispārējie noteikumi par delikttiesisko atbildību paredz trīs civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumus: 1) prettiesiska vainojama rīcība, 2) kaitējuma esamība un 3) cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un kaitējumu *(Torgāns, K. Līgumu un deliktu tiesību problēmas. Rīga : Tiesu namu aģentūra, 2013., 135. lpp.).*

Gadījumā, kad prasība tiek celta pret valdes locekli par sabiedrībai nodarītajiem zaudējumiem, ir jāņem vērā Komerclikuma 169.panta trešās daļas noteikumi, proti, konkrētajā gadījumā atbildētājam ir pienākums pierādīt, ka viņš savus pienākumus ir pildījis kā krietns un rūpīgs saimnieks, lai izslēgtu atbildētāja prettiesisku vainojamu rīcību. Arī tiesību literatūrā ir pausts viedoklis, ka valdes locekļu vainas prezumpciju veido nevis jebkurš sabiedrībai radīts zaudējums, bet gan tāds, kurš rada saprātīgas šaubas par valdes locekļu rīcību atbilstoši krietna un rūpīga saimnieka mērauklai (*sk. S.Rudāns. Valdes locekļa atbildība par sabiedrībai nodarītajiem zaudējumiem. Jurista Vārds. 2013.gada 15.janvāris Nr.2 (753)).*

No likuma „Par grāmatvedību" 2.panta trešās daļas un ceturtās daļas 2.punkta izriet, ka par grāmatvedības kārtošanu un visu saimnieciskos darījumus apliecinošo dokumentu oriģinālu, kopiju vai datu attēlu saglabāšanu ir atbildīgs uzņēmuma vadītājs, kas kapitālsabiedrībā ir valde, šajā gadījumā abi atbildētāji, jo lietas izskatīšanas gaitā netika gūti pierādījumi par dalītu atbildību starp valdes priekšsēdētāju un valdes locekli.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājas valdes priekšsēdētājam, lietā 1.atbildētājam, un valdes loceklim, lietā 2.atbildētājam, nepārprotami bija saistošs likuma „Par grāmatvedību" 2.panta trešajā daļā noteiktais absolūtais uzņēmuma vadītāja pienākums kārtot sabiedrības grāmatvedību un saglabāt visu saimniecisko darījumu apliecinošo dokumentu oriģinālu, kopiju vai datu attēlus atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kārtībai.

Likuma „Par grāmatvedību" 17.pants noteic, ka uzņēmuma vadītājs ir atbildīgs par zaudējumiem, kas, pārkāpjot šā likuma noteikumus viņa vainas dēļ, nodarīti uzņēmumam (..).

Arī Komerclikuma 169.panta pirmajā un otrajā daļā noteikts, ka valdes un padomes loceklim savi pienākumi jāpilda kā krietnam un rūpīgam saimniekam. Valdes un padomes locekļi solidāri atbild par zaudējumiem, ko tie nodarījuši sabiedrībai.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 70.panta otro daļu, parādnieka pārstāvim ar pieņemšanas un nodošanas aktu jānodod administratoram visa parādnieka manta, organizatoriskie, personāla un grāmatvedības dokumenti, rīkojumi, izziņas, pārskati un saraksti, (..) administratora noteiktajā termiņā, kas nevar būt īsāks par trim dienām un garāks par desmit dienām pēc juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas. Parādnieka pārstāvja pienākums ir sagatavot nododamās parādnieka mantas un dokumentu sarakstu.

Kā redzams no 2.atbidētāja vēstules administratorei (l.l.23), viņš tikai 2016.gada 27.maijā administratorei paziņo, ka viņa rīcībā dokumentu nav un tikai ar 2016.gada 30. jūnija vēstuli (l.l.24) paziņo par sabiedrības īpašumā esošās mantas daļu, kas ir piecas un astoņpadsmit dienas pēc likumā noteiktā termiņa.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 72.[1] panta pirmo daļu, parādnieka valdes locekļi solidāri atbild par zaudējumiem parādniekam, ja maksātnespējas procesa administratoram netiek nodoti parādnieka grāmatvedības dokumenti vai tie ir tādā stāvoklī, kas neļauj gūt skaidru priekšstatu par parādnieka darījumiem un mantas stāvokli pēdējos trijos gados pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas. Līdz ar to prasītāja prasībā pamatoti lūgusi atbildētājiem piemērot solidāru atbildību.

Kā izriet no prasības pieteikumā norādītā un tiesas sēdē sniegtajiem prasītājas pārstāvja paskaidrojumiem, atbildētāji savu likumā noteikto pienākumu nav izpildījuši, jo neviens grāmatvedības dokuments maksātnespējas procesa administratorei Maksātnespējas likumā noteiktajā kārtībā nav nodots.

Tiesa secina, ka atbildētāju rīcība, pienācīgi neuzraugot sabiedrības grāmatvedības kārtošanu, nav bijusi lojāla sabiedrības interesēm, kā arī atbildētāji nav rīkojušies sabiedrības interesēs, tādējādi pārkāpuši Komerclikuma 169.panta pirmajā daļā noteikto krietna un rūpīga saimnieka pienākumu. Nav atzīstami par pamatotiem 1.atbildētāja argumenti, ka par krietna un rūpīga saimnieka pienākumu pildīšanu liecina viņa noslēgtie aizdevuma līgumi ar sabiedrību. Kā pareizi norādīja prasītājas pārstāvis, 1.atbildētāja kā kreditora prasījumu apmierināšanas gadījumā sabiedrībai nodarīto zaudējumu apmērs nevis samazinātos, bet palielinātos. Tāpat nav atzīstami par pamatotiem 2.atbildētāja iebildumi, ka viņš atbrīvojams no atbildības, jo rīkojies, kā krietns un rūpīgs saimnieks, paziņojot administratorei par uzņēmuma mantas daļu, jo, kā pats 2.atbildētājs norādīja, tad paziņots tikai par daļu no uzņēmuma mantas, kuras pārdošanas rezultātā netika segti visi kreditoru prasījumi. Tiesa kritiski vērtē 2.atbildētāja norādi, ka viņš pats vērsies policijā par krimināprocesa ierosināšanu par uzņēmuma grāmatvedības dokumentu piesavināšanos. No 2.atbildētāja pievienotās VP RRP Rīgas Kurzemes iecirkņa 2016.gada 24.augusta atbildes Nr. 20/10/15-1760-K izriet, ka 2.atbildētājs nevis kā prasītājas valdes loceklis vērsies policijā, bet kā SIA "/nosaukums M/" valdes loceklis. Līdz ar to šis pierādījums nepierāda, ka 2.atbildētājs sevi parādījis kā tieši parādnieces krietnu un rūpīgu saimnieku. Līdz ar to secināms, ka, atbilstoši Komerclikuma 169.panta trešajai daļai, kas paredz valdes locekļa vainas prezumpciju, atbildētāji nav pierādījuši, ka viņi nav vainojami zaudējumu nodarīšanā un attiecībā pret atbildētājiem nav piemērojama Maksātnespējas likuma 72.[1] panta ceturtā daļa, kas noteic, ka tiesa var samazināt zaudējumu atlīdzības apmēru, par kādu ir atbildīgs valdes loceklis, ņemot vērā viņa ietekmi uz šā panta pirmajā daļā minētajiem apstākļiem.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa secina, ka konstatētās atbildētāju darbības vērtējamas kā neattaisnojama rīcība, kas ir viens no priekšnoteikumiem viņu civiltiesiskās atbildības noteikšanai.

Tiesa atzīst, ka zaudējumu esamību, to apmēru 44 873,81 *euro* un cēlonisko sakarību starp zaudējumiem un atbildētāju neattaisnojamo rīcību kopsakarā apstiprina lietas materiālos esošie rakstveida pierādījumi un prasītājas pārstāvja paskaidrojumi tiesas sēdē.

Maksātnespējas likuma 72.[1] panta otrā daļa noteic, ka šā panta pirmajā daļā minētajos gadījumos par parādniekam nodarīto zaudējumu apmēru tiek uzskatīti parādnieka maksātnespējas procesā atzītie kreditoru prasījumi pamatparāda apmērā, kurus nav iespējams segt parādnieka maksātnespējas procesa ietvaros. Ar prasītājas pārstāvja iesniegto prasītājas kreditoru prasījumu reģistru uz 2017.gada 29.maiju (l.l.201) pierādīts, ka parādnieka

maksātnespējas procesā atzītie un nesegtie kreditoru prasījumi pamatparāda apmērā uz lietas izskatīšanas dienu, kurus nav iespējams segt, sastāda 44 873,81 *euro*. Kā iepriekš konstatēts, atbildētāji nav apstrīdējuši nevienu maksātnespējas procesa ietvaros pieņemto administratora lēmumu. Līdz ar to tiesa secina, ka nav pamatoti atbildētāju iebildumi, ka kreditoru prasījumu reģistrs bez citiem darījumu apliecinošiem dokumentiem nepierādot zaudējumu apmēru.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, atbildētājam savu iebildumu pamatotība.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa secina, ka prasītāja ir pierādījusi zaudējumu esamību, to apmēru, atbildētāju vainu un cēlonisko sakaru, līdz ar to prasība tās uzturētajā daļā ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 138.panta astoto daļu, apmierinot pieteikumu par prasības nodrošināšanu, lēmumā norāda summu, līdz kurai sniedzas nodrošinājums, bet tā nedrīkst būt lielāka par prasības summu. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesneša 2016.gada 21.septembra lēmumu tika prasība nodrošināta prasības summas apmērā 127 625,70 *euro*. Ņemot vērā, ka prasītāja samazināja prasības summu un tiesa apmierināja prasību piedzenot no abiem atbildētājiem solidāri zaudējumus 44 873,81 *euro* apmērā, tiesas ieskatā ir grozāma prasības nodrošinājuma summa no 127 625,70 *euro* uz 44 873,81 *euro*.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Prasītājs atbilstoši Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punktam, atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas, līdz ar to, atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta pirmajai daļai, 39.pantam, no atbildētājiem valsts labā, proporcionāli apmierinātā prasījuma apmēram ir piedzenami tiesas izdevumi.

No lietas materiāliem izriet, ka prasība ir apmierināma 44 873,81 *euro* apmērā. Līdz ar to, atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta "d" apakšpunktam, valsts nodeva ir 1464,95 *euro* apmērā, kas piedzenama solidāri no atbildētājiem valsts labā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.pantam un 42.panta pirmajai daļai, solidāri no atbildētājiem valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 24,41 *euro* apmērā.

Civilprocesa likuma 204.[1]pants nosaka, ka taisot spriedumu [..] par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Tādejādi prasītājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu, 41.pantu, 92.-97.pantu, 189.-193.pantu, 195.pantu, 204.[1]pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

MSIA "Pronets" administratores /pers. B/ prasību pret /pers. C/ un /pers. D/ par zaudējumu piedziņu apmierināt.

Piedzīt solidāri no /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu maksātnespējīgajai SIA "Pronets", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, zaudējumus 44 873,81 *euro* (četrdesmit četri tūkstoši astoņi simti septiņdesmit trīs *euro* un 81 centu).

Grozīt ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesneša 2016.gada 21.septembra lēmumu civillietā Nr. C31301716 piemērotā prasības nodrošinājuma maksimālo summu no 127 625,70 *euro* (viens simts divdesmit septiņi tūkstoši seši simti divdesmit pieci *euro* un 70 centi) uz 44 873,81 *euro* (četrdesmit četri tūkstoši astoņi simti septiņdesmit trīs *euro* un 81 cents).

Piedzīt solidāri no /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts labā valsts nodevu 1464,95 *euro* (viens tūkstotis četri simti sešdesmit četrus *euro* un 95 centus), kas iemaksājami Valsts kases kontā Nr.LV55TREL1060190911200, saņēmēja iestāde: Valsts kase, saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, BIC kods TRELLV22.

Piedzīt solidāri no /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 24,41 *euro* (divdesmit četri *euro* un 41 centus), kas iemaksājami Tiesu administrācijas kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: Valsts kase, saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Dokumenti, kas apliecina valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts labā iesniedzami Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas kancelejā Baložu ielā 14, Rīgā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma teksta sagatavošanas dienas – 2017.gada 11.jūlija, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijai, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese E. Stelte-Auziņa